

X 1905 039

V C
3/05

Ch

Ch. 28, 8.

ARGVMENTA PSALMORVM RE
PROPHETÆ DAVIDIS, SPIRITV
SANCTO pleni & singulari amore DEI
fragrantis, hexastichis exposita

Vc
3105

IN GRATIAM

INCLYTI NATALITII
DIEI, ET A SVBDITIS EK

ENOY ΣΤΟΜΑΤΩ ΣΥΜΜΟ CVM DESIDERIO
simul desiderati IMPERII ELECTORATVS
SAXONICI, cuius initium, medium & finem pro ingenti
sua bonitate prosperè, feliciterq; euenire velit

DEVS OPTIMVS MAXIMVS

SANCTISSIMVS.

ILLVSTRISSIMO, PO
TENTISSIMOQVE HEROI,
PRINCIPI AC DOMINO, DN: CHRISTIA
NO II. DEI GRATIA DVCI SAXONIÆ,
Sacri Romani Imperij ELECTORI & Archimarschallo,
Landgrauio Thuringiæ, Marchioni Misniæ & Burggrauio
Magdeburgensi, Ecclesiæ IESV CHRISTI Nutritio,
Patriæ patri, iustitiæ propugnatori, politionisq; literaturæ
studiosorum Mecænati summo; Domino suo
clementissimo.

Subiectissima cum gratulatione
nuncupata à

M. Dauide Starkio Oschaciensi SS. LL. S. & Not. Cæs.

IX. Cal. VII Ibris, Anno Salutis M. DC. I.

D R E S D Æ.

Ex officina hæredum Gimelis Bergen.

ΠΡΟΣΦΩΝΗ

ΣΙΣ.

ΧΡΙΣΤΙΑΝ, ναῦ ἄγιον σοῦ ἡμᾶρ ἔφηνε, **ΜΕΓΙΣΤΕ**,

οὐρανόθεν μεγάλλω χαίρει δίοτῃ χάραμ.

ἠνίδ' ἐμ αὖ λάμπωμ ἐπίδ' ἠώω δόρε κύκλω

φοῖσθ, ἠοῦ παρὰ τὸτ' ἄξονθ ἡμᾶρ ἔλθ.

ΕΘΛΑ γὰρ ὁ **ΧΡΙΣΤΟΣ** τὸτω σοί δῶκε μέγισα,

μητροῦσ ἀπὸ σμικροῦσ τίς γεγωνᾶς τε παῖς.

ΙΔΑΤΙ νιψάμενοσ βαπτίσματος, αἰδίοιο

ολβῶ τῶ, τέκτορ, κληρονόμησας ἔτι.

ΗΜΑΤΙ ἠοῦ κείνω μουσῶμ ἑλικωνιαδάωμ

βῆσ' ὄρθ, ὄφρα φίλης πατρειδ' ἔρμα ἔης.

καίρ' οὐρ' ἐμ ἡμῶ ἠοῦ ταῦτα φυλάσσο πανῖα

χαίρειμ, οὐρανόμ δόξασαι, ἔθλῆ, **ΘΕΟΝ**.

καίρει μέδ' ὑφάνισ μέδ' ἑταίρωμ χαίρει ἀπάντωμ,

επλεο, ὅσ τελέφῃ φίλτατα ἔργα **ΘΕΩ**.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΜ παρ' ἐμεῦ φίλης τόδ' ἐνέγκατομ ὅσοιμ

χαιρόντοιμ. τεύξω ἄλλοτε σεμνότερομ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἐμ ὑψίοις ἔζωμ, σοί πλείονα, τέκτορ,

ΕΘΛΑ δότω, ζῆσαι νέσορθ αὐτοῦσ ἔτη.

ΧΡΙΣΤΙΑΝ ἡμ βασιλευσ, πολλῶμ ἀνταξιθ ἄλλωμ,

εἰρήνης τε φύλαξ, ἠδ' ἐ δικαιοσύνης.

δόξα **ΘΕΟΥ** μελέτω θνητῶμ φρεσί αἰῆμ ἐόντο,

χρὴ δ' ἡμᾶσ αὐτῶσ ποικίλα ἔργα σκοπέμ.

καί πανῖασ ποτέ κληρονομέμ βίωσ αἰδίοιο,

πράττειο παμμεδέωμ οὐ πέλειμ ἄσρα **ΘΕΟΣ**.

I.
HOc proponit homo sibi, possit ut esse beatus,
Omnis ad hanc metam tendit agitq; caro.
Disce timere **DEVM**, Leges & dogmata sacra,
Illius ut sancta credulitate probes.
Viue **DEO**, sceleratorum consortia vita,
Hæc faciens omni ex parte beatus eris.

II.
Gignitur ætherei de patris imagine **Natus**,
Debeat ut mundi totius esse salus,
Ac iram placare patris, dum flagra, crucemq;
Sustinet, & soluit debita nostra nece.
Hinc victor domita rediuiuus morte triumphat,
Et victrice gerit ferrea sceptrâ manu.

III.
Ut miseris addat mala plura calumniâ, pressos
Ridet, & auxilium clamat abesse **DEI**.
Sed **DEVS** afflicto virtus, spes, gloria, robur
Permanet, ut rabies nulla nocere queat.
Protegit in somno, vigilantes seruat ab hoste,
Et populum nescit deseruisse suum.

IIII.
Est dolor immensus rabidæ conuitia linguæ,
Et fures famæ, Iustitiæq; pati.
Atq; videre malos fatis melioribus uti,
Ista bonis bilem sæpè ciere solent.
Sed **DEVS** exaudit, consolaturq; rogatus,
Fama, quies & opes hoc duce fixa manent.

V.
Ne timeas hostem, sed cum furit impius, ora,
Vim **DEVS** euertit, sed pia vota iuuat.
Sanguine gaudentes fuso necat, odit iniquos,
Falsiloquam linguam conterit atq; dolos.
Sed qui confidunt **DOMINO**, rectumq; sequuntur,
Syderei capient regna beata poli.

VI.

Si peccauisti, faciant peccata dolorem,

Et madeant gutta sæpè cadente genæ.

Tu tamen haud diffide DEO: peccata remittit,

Cuius inexhausto gratia fonte fluit.

Hoc duce saluus eris, nec ab hoste timebis iniquo,

Si DEVS est præsens, aufugit omne malum.

VII.

Cum sis innocuus, tandem bona caussa triumphat,

Iustus ab iniusto liberat hoste DEVS.

Nam DEVS est iustus Iudex, pœnasq; minatur,

Irataq; parat tela cruenta manu.

Deiicit in foueam, qui foderat hanc, & in eius

Vertice, nequitiam qui facit, illa manet.

VIII.

Omnis terra DEI canat admirabile nomen,

Grates qui sugunt vbera matris agant.

Dirigit astra DEVS, terram regit, & mare firmat,

Innumeris homines ornat alitq; modis.

Subdit ei campi pecudes, cæliq; volucres,

Sylvarumq; feras, squamigerumq; genus.

IX.

Lætificus canitur post parta trophæa triumphus,

Vni debetur gloria tanta DEO.

Territat Hic hostes, deuincit, mittit ad orcum,

Sed iusto miseris tempore præstat opem.

Liberat oppressos, non obliuiscitur horam,

Quamuis affligant lubrica fata diu.

X.

Vis vel aperta p̄is nocet & manifesta phrenesis,

Aut dolus in tenebris, insidiæq; latent.

Impius, elatus, blasphemus, auarus, iniquus,

Talibus oppugnat si tua castra modis.

Ora, fide DEO, Spartam quam nactus es orna,

Nemo te poterit vincere, tutus eris.

NII

21.
Nil furor aut rabies aut vis iniusta nocebit,
Si tua spes DEVS est, si tua caussa bona est.
Iustus ab igniuomis homines DEVS aspicit astris,
Et sacra iustitiæ qui coluere probat.
Opprimit iniustos per fulgura, sulphur & ignem,
Horrisonumq; feris per mare mergit aquis.

xii.

Omibus aula malis scatet, impietatis alumnos
Quæ fouet, autori perniciofa suo.
Viles atq; leues & nil rationis habentes
Principibus videas sæpè placere viris.
Nam similis gaudet simili, ius impius odit,
Et cocus ad Domini se regit arte gulam.

xiii.

Ne credas dormire DEVM, quia tardus ad iram,
Compensat pænæ nam grauitate moras.
Exultare solent scelerati clade piorum,
Fulmina nec cæli nec Phlegetonta timent.
Pro libitu pergunt rectisq; pijsq; nocere,
Tandem sunt Stygij præda cruenta ducis.

xiiii.

Ante DEVM sumus iniusti: Peccauimus omnes
Omnis qui careat labe nec vnus erit.
Ergo dole, confide DEO, resipisce, precesq;
Funde, sed & verus sit pietatis amor.
Nam DEVS est scelerum vindex & punit iniquos,
Et gratis gratos iustificare solet.

xv.

Quis colet Empyreï rutilantia culmina cæli?
Qui peccata fugit, iustitiamq; colit.
Qui non falsiloqua fecit conuitia lingua,
Et qui peruersos odit, amatq; pios.
Qui non vsuris, nec munere viuit & astu,
Sed stat promissis, fraude, doloq; carens.

A iij

Moss

XVI

Mosaico ritu placabat crimina plebis
 Aut bouis aut hirci victima caesa DEVM:
 Desijt hic ritus, successit victima CHRISTI,
 Crimina qui roseo sanguine nostra lauat.
 Flagra, crucemq; tulit, iam victa morte triumphat,
 Tartara non illi, non fera fata nocent.

XVII.

Tandem iustitiam DEVS erigit, illa perire
 Nescit, in æternum ius, pietasq; manent.
 Liberat afflictos & apertis protegit alis,
 Frangit & hostilis tela cruenta manus.
 Non qui diuitijs & multa prole superbit,
 Qui DOMINI sequitur iussa, beatus erit.

XVIII.

Est rupes inuicta DEVS, cornuq; salutis,
 Illum quisquis amat, saluus ab hoste manet.
 Nec cruce succumbit pressus, quasi palma resurget,
 Proderit hoc, aliàs quod nocuisse solet.
 Dante DEO, qui te conantur vincere, vinctes,
 Et venient domui læta trophæa tuæ.

XIX.

Sol & luna DEI laudes & sidera narrant,
 Et nox instruitur nocte, diesq; die.
 Vox Euangelij miracula sacra recenset,
 Noscat vt æternum quælibet ora DEVM.
 Lex iucunda DEI est, rutilanti purior auro,
 Dulcior Ambrosia, clarior igne Poli.

XX.

Pro placidis Zephyris Boreas si spirat & Eurus,
 Et quatit æquoreas turbo furenter aquas.
 Rector erit nauis dubiæ DEVS almus & vnus,
 Ne pereat rabido merfa carinna mari.
 Hoc duce post hostes sequitur victoria victos,
 Rebus in aduersis hoc duce saluus eris,

Rex

XXI.

**Rex pius in DOMINI qui cuncta timore gubernat,
Regia seruabit sceptrum fauente DEO.
Impius infernum recta descendet in imum,
Omnibus & fiet fabula vera pijs.
Ius & dexteritas faciunt durabile regnum,
Transfert iniustus propria sceptrum furor.**

XXII.

**Carmine Iessæ secreto stirpis alumnus
CHRISTI verba, preces, fata futura canit.
Iam sol orbe suo cum mille reuoluerat annos,
Hæc euenerunt & manifesta patent.
Biblia non fallunt diuina, sed omnia constant,
Nexibus vt constat firma catena suis.**

XXIII.

**Quanta DEI bonitas, quæ sit clementia, nomen
Pastoris cum re conueniente monet,
Ne tibi quid desit, florent viridantia prata,
Parturit omnis humus, vernat & omnis ager.
Corporis hæc bona sunt, animam quoque pascit, alitque
Vox Euangelij, iustificante fide.**

XXIIII.

**Totius æterni patris est hæc machina mundi,
Immotus medijs innatat orbis aquis.
A DOMINO benedicetur virtutis amator,
Et quem nulla facit culpa, dolusque reum.
Laudibus & votis portas aperite decoras,
Rex exercituum talia regna petit.**

XXV.

**Ne confundaris, rabidoue premaris ab hoste,
Ad Verum mentem perge leuare DEVM.
Sisque memor, precibus placari Numinis iram,
Vt delictorum non memor esse velit.
Est bonus, erectus, Dominus, miserator, ad iram
Tardus, & in quouis vera dolere salus.**

Conscia

xxvi.

Conscia mens recti, dulcis nutricula vitæ,
Innocuas hominum firmat habere manus,
Vis iniusta diu non rarò legibus obstat,
Quicq; nocens non est, cogitur esse nocens,
Sed bona caussa tamen iusto sub iudice vincet,
Iudicij iustis dirigit acta **D E V S.**

xxvii.

Cur adeo timeas? Quamuis sit dura tyrannis,
Luceat in **D O M I N O** cum tibi certa salus,
Si surgunt testes falsi, mendacia dicunt:
Ne noceant, verax conteret illa **D E V S,**
Perfer & obdura nec te conuitia frangant,
Expectans **D O M I N V M** sub cruce victor eris.

xxviii.

Qui pacem simulant & habent in pectore bella,
Qui fel corde suo, sed mel in ore gerunt:
Hos fuge, ne comiteris eos ad tartara Ditis,
Allatrat Stygius talia monstra canis.
Nec **D E V S** ædificat, sed in ira destruit illos,
Et capient meritis præmia digna suis.

xxix.

In virtute sui verbi sua robora monstrat,
Qui verbo terras condidit, astra, fretum.
Vox **D O M I N I** sylvas & mœnia diruit alta,
Et velut ignis edax regna superba terit.
Conseruat, defendit, alit, benedicit & ornat,
Et iubet in placida viuere pace pios.

xxx.

Conseruat rectos, ad tartara mittit iniquos,
Cui canimus grata, carmina, voce, **D E V S.**
Nam miseretur & ardenti placatur in ira,
Vesperè tempestas, mane serena dies.
Conscindit saccos & pallia detrahit atra,
Nostraq; lætitiæ corpora veste tegit.

In

In DOMINO sperans non confundetur in seculo,
 In manibus fortes dirigit Ille suis.
 Hostiles furias & cuncta pericula pellit,
 Ac nostras animas in sua regna trahit.
 Impius at turpi faciens conuicia lingua,
 In Phlegetontæas præcipitatur aquas.

Crimine nemo caret: Via iam quærenda salutis,
 Non opus est nostrum, solius ergo DEI.
 Imputat Ille fidem, sordes non imputat vllas,
 Si placeas, tunc quæ displicuere, tegit.
 Ergo fide placeas, nec sis quasi mulus, equusq;
 Non magis impietas quàm pia vita placet.

Condita sunt verbo DOMINI, flatuq; corusca
 Sidera, terra virens & via vasta maris.
 Corda sigillatim creat, intus & in cute nouit,
 Nemo se speret fallere posse DEVM,
 Consilijs obstat vanis, facit irrita vota,
 Vt per eum vincant sæua pericla pijs.

Certa tuæ DOMINI timor esto regula vitæ,
 Et benè sic viues & cumulabis opes.
 Quæ mala sunt fugias, bona quæ sunt sola sequaris,
 Displicet æterno lingua dolosa DEO.
 Vt nihil incautè dicas, compesce labellum,
 Auxiliante DEO nulla pericla nocent.

Si te persequitur, perturbat & opprimit hostis,
 Tunc vtrice iuuat voce rogare DEVM.
 Vt confundat eum, stipulas velut ignis adurit,
 Vt feriat varijs aliger ordo malis.
 Et miserè pereat, toti sit fabula mundo,
 Nulla salus restet, gloria, fama, decus.

XXXVI.

Impius astriferi contemnit in æthere Numen,
 Non vim cælicolum, non Acheronta timet,
 In leuitate sua gaudet, vitæq; scelestæ
 Exultat, rectum dedecus esse putat.
 Polluit illicitis obscæna cubilia stupris,
 Sed referunt pœnas tristia fata graues.

XXXVII.

Regula fit vitæ: Prius ora, deinde labora,
 Fide DEO, cursum diriget ille tuum.
 Innocuæ famam vitæ defende, peribit
 Impius, at iusti gloria vera manet.
 Bella parat, spiratq; minas & dentibus hostis
 Frenet, at illius conterit arma DEVS.

XXXVIII.

Ira DEI, peccatorum mens mole grauata,
 Et furor hostilis tristia corda parant.
 Tunc animi robur, tunc vires corporis absunt,
 Nec tenebrosa suum lumina lumen habent.
 Sed tamen ad DOMINVM qui toto pectore clamat,
 Inueniet certam, quam sitiebat, opem.

XXXIX.

Humanæ vitæ metas ὕψος ἐμφύτου indit,
 Hoc instar lychni deficiente perit,
 Naturæ hic cursus, sed per miracula, vitæ
 Apponit DOMINI tempora longa timor.
 Impietas breuiora facit, sic vincere fata
 Vota valent, vt vult dirigit illa DEVS.

XL.

Implet Saluator quæ prædixere Prophetæ,
 Et quia prisca DEO non holocausta placent,
 Promptus adest charo noua fiat vt hostia patri,
 Et pœnas propter crimina nostra luat.
 Illius exemplo qui iusta pericula spernit,
 Vt DOMINO placeat, vincere cuncta potest.

Qui

Qui super afflictum dolet & miseretur egeni,
 Viuens & moriens præmia larga feret.
 Pauperibus benefac, sed iniquis hostibus obsta,
 Dat DEVS vt possis reddere sæpè vicem.
 Cum cernes inimicorum crudelia fata,
 Tunc DOMINO causam nosce placere tuam.

XLII.

Vt sitiens gelidas ceruus festinat ad vndas:
 Sic fugiunt ad opem, pectora mæsta, DEI.
 Perturbat mentem, lacrumasq; calumnia gignit,
 Vt latrocinium perforat ossa pijs.
 In DOMINVM sperare iuuat, fons ille salutis
 Turbatos reficit, corda quieta facit.

XLIII.

Iustus agit iustam causam, iustosq; tuetur,
 Iustitiam nescit deseruisse DEVS.
 Viribus iniustis, iniustitiæq; resistit,
 Vt bona causa manet: sic mala causa perit.
 Non patitur tenebris claram confundere lucem,
 Non patitur falsis cedere vera DEVS.

XLIIII.

Biblia sacra docent & secula prisca loquuntur,
 Hostibus & pugnis non caruisse pios.
 Sæpè DEVS conuiet enim grassentur vt hostes,
 Sæpè malis melius quàm solet esse bonis:
 Sed DEVS ostendit tandem mirabile robur,
 Omnis vt agnoscat Numen adesse caro.

XLV.

Messia canitur regnum, victoria, cultus,
 Totius mundi vera futura salus.
 Qui veteres proprio ritus abolere cruore
 Vellet, & esse sui victima cara patris,
 Excipiat talem votis Ecclesia Sponsum,
 Subditus huic Regi vesper & ortus erit.

B ij

Spes

Spes mea sola DEVS, munitio fortis in omnibus
 Parte mali, velis aura secunda meis.

Cur hostes timeam? Si montibus addere montes,
 Si mare si terras posse mouere putent.

Confringet gladios illorum, conteret arcus,
 Robur & omne decus, quid nisi puluis erunt?

XLVII.

Tanta DEI benefacta patris, miracula tanta,
 Vt non vlla queat lingua referre satis.

Perpetuis ideo celebremus laudibus illa,
 Dicamus grates vespere, nocte, die.

Nostra salus DEVS est, nos in sua regna vocauit,
 Conseruat, nutrit, protegit, ornat, alit.

XLVIII.

Nomen & alma DEI virtus est nota per orbem,
 Finibus Eois Occiduisq; plagis.

Sic diuina patet per totum gloria mundum,
 Laudibus & replet Solis vtramq; domum.

Iustitia quia Cunctipotens est dextera plena,
 Iustitiam supera mittit ab arce DEVS.

XLIX.

Hoc ænigma tuam capiat mirabile mentem,
 Quod florere malos cernis, egere pios.

Sicut oues Acherontæis pascentur in agris,
 Plutonisque colent tristia regna mali.

Sed dominabuntur iusti: Palmamq; tenebunt,
 Et patris æterni regna beata colent.

L.

In vero cultu veræ placet hostia laudis.
 Non holocausta magis quàm pia vota placent.

Vult DEVS agnosci, vult tota mente vocari,
 Et vult afflictis ferre vocatus opem.

Redde DEO laudes & toto pectore grates,
 Sunt humiles DOMINO victima grata preces.

Si

Si clamas miserere mei, peccata remitte
O DEVS, irati tollitur ira DEI.
Si tibi vera fides, si te peccasse fateris,
Si cupias mundo corde placere DEO,
Tunc nouus vt fias, vt labe laueris ab omni,
Sanctus ab ætherea Spiritus arce venit.

LII.

Impius, inq; sua gaudens leuitate tyrannus,
Numina non curat posse iuuare pios.
Sed ferus esse, fera conuitia dicere lingua,
Ac odisse bonum pergit, amare malum.
Sed DEVS extirpat monstrum radicitus illud,
Omnibus vt pateat vindicis ira DEI.

LIII.

Inspiciens simulat quod sit DEVS, ore fatetur.
Corde negat, probat hoc impietate sua.
Esse DEVM sapiens & se peccasse fatetur,
Ante DEVM pietas nos iubet esse reos.
Nostra salus nouisse DEVM, veniamq; precari,
Gratis iustificat gratia sola DEI.

LIIII.

In virtute DEI nostros deuincimus hostes,
Durat in ipsius nomine nostra salus.
Et mala reddit eis, iusta disperdit in ira
Omnes qui nobis multa pericla parant,
Liberat vt possimus eos contemnere tuto,
Inuictum DOMINI dextera robur habet.

LV.

Vespere, mane, die, lacrimas effunde, precesq;
Si vis hostilis, si tibi lingua nocet.
Commendaq; DEO causam, te nutriet ipse,
Non semper iustis luctus acerbus erit.
Impius ante diem pergit moribundus in oreum,
Flammivomo viuum Cerberus ore vorat.

B iij

Omnia

LVI.

Omnia peruertit peruersa calumnia verba,
 Hanc DEVS euertit rursus & ipsa perit.
 Sed DOMINI verbum nullo delebitur æuo,
 Qui laudat DOMINI verba beatus erit,
 Hostis vt eripiat vitam, conculcat & odit,
 Sed tamen auertit cuncta pericla DEVS.

LVII.

Vmbras diuinæ præbent sperantibus alæ,
 Si fors immineat turbida tutus eris.
 E coelo venit auxilium, cornuq; salutis,
 Incidet in foueam qui tibi fodit eam.
 Magna DEI bonitas terras & sidera replet,
 Agnoscit verum machina tanta DEVM.

LVIII.

Non satis est taceat quod Consiliarius aulae,
 Si videat DOMINVM turpia facta sequi.
 Iustitiam non velle loqui, non vera fateri,
 Iusta DEI pœna puniet ira graui.
 Sed quia Gnatho suum sequitur plerunq; Thrasonem,
 Seruus cum DOMINO tartara sæpè petunt.

LIX.

Impius infontes sine caussa tradere morti
 Gaudet & impuras cæde lauare manus,
 Talis in interitum trahitur per fata tyrannus,
 Proprius vt pariat funera mæsta cruor.
 Onnis vt agnoscat caro, summum, totius orbis
 Immenso fines qui regit, esse DEVM.

LX.

Sæpius ira DEI cessat, miseratio nunquam,
 Dura dat & rursus vincere dura iuuat.
 Vana salus hominis, sed cornu forte salutis
 Est DEVS & miris adiuuat Ille modis,
 Testis erit quicumq; malis vexatus in Illum
 Sperat, virtutes, quem iuuat Ille, facit.

LXI.

Vt tandem possis inimicos vincere, perge

Afsiduis precibus sollicitare DEVM.

Audiet Ille preces & erit fortissima turris,

Ducet & in Petræ te loca tuta suæ.

Alarum rutilante suo velabit amictu,

Hæredem patrij constituetq; poli.

LXII.

Insidias, fraudes, mendacia, iurgia, lites,

Si leuis est princeps, mobilis aula fouet.

Fide, fideq; DEO, Spes & patientia vincit,

Vani magnates & leue pondus habent.

Sed DEVS est verax, vindex & summa potestas,

Omnibus Hic reddet quas meruere vices.

LXIII.

Tormenti genus est magnum, vereq; dolendum,

Carceribus clausis æde carere sacra.

Nocte, dieq; tuas celebrant in carcere laudes,

Qui tua non possunt visere templa DEVS.

Luceat in tenebris tua lux & vincula rumpat,

Vt tibi perpetua, carmina, laude, canant.

LXIII.

Verba venenatis æquantur amara sagittis,

Linguaq; plus noxæ quàm ferus ensis habet.

Destruit illa suos autores, & DEVS ipsos

Puniet, vt cunctis nota sit ira DEI.

In DOMINO sperans iustus lætabitur omnis,

Et laudabuntur, qui sacra iura colunt.

LXV.

Omnis ad æternum caro confluit, omnis adorat,

Terra DEVM patula suscipit aure preces.

Dat bona cuncta DEVS, compescit in æquore fluctus,

Aurea tranquilla tempora pace parat.

Dat terræ pluuias, annum bonitate coronat,

Omnia quæ spirant, seruat, alitq; DEVS,

Perpe-

LXVI.

Perpetuas laudes miracula tanta requirunt,
 Quæ facit Omnipotens hic & ubiq; DEVS.
 Stat mare ceu rupes, populus pertransijt illud,
 In terra Canaan omnia regna cadunt.
 Quos amat, affligit, sed rursus liberat illos,
 Vera fides quicquid poscit, habere potest.

LXVII.

Oremus, DOMINI veniat benedictio nobis,
 Rectas illa vias edocet, illa beat.
 Illa regit terras & fructibus omnia replet,
 Largitur veras, seruat & auget opes.
 Hanc veræ fidei sequitur confessio vera,
 Gaudet & exultat, quicquid in orbe viget.

LXVIII.

Omnipotens DEVS est viduæ pater atq; pupilli,
 Captiuisq; suo tempore præstat opem.
 Educens ex morte DEVS, plenusq; salutis,
 Omne quod imponit ferre iuuabit onus.
 Vox Euangelij per totum spargitur orbem,
 Quod CHRISTVS mortem vicit & astra tenet.

LXIX.

In cruce pendentis monet hæc oratio CHRISTI,
 Quantum displiceant crimina nostra DEO.
 Arbor amara crucis meliores nectare fructus
 Profert, iratus desinit esse DEVS.
 Afflictis requies, ætas redit aurea mundo,
 Astripotens soluit vincula nostra DEVS.

LXX.

Auxiliare DEVS, clamat, quem supprimit hostis,
 Festina, fer opem, perge iuuare precor.
 Turpiter intereant, fiant ludibria mundo,
 Et confundantur, qui mihi damna parant.
 Lædere me miserum rabidus non desinit hostis,
 Quid cessas? hostem perdere perge DEVS.

In

LXXI.

In DOMINVM sperare iuuat, cui grata iuuentus
 Imberbis, nec non cana senecta placet.
 Dat vires animis & nescia pectora frangi,
 Addit & electis robora firma suis.
 Monstrans afflictis horrenda pericula vitæ,
 Eripit & longè dat meliora DEVS.

LXXII.

Cum CHRISTO veniunt Romani sceptræ Monarchæ,
 Donec erit CHRISTVS, talia sceptræ manent.
 Nec prius intereant quàm venerit Antichristus,
 Tunc quoq; Romanum desinet Imperium.
 Sic placet Historicis, sic Pauli verba videntur
 Velle, DEO soli nota suprema dies.

LXXIII.

Errat & ex oculis fortuna caduca laborat,
 Est benè sæpè malis, est malè sæpè bonis.
 Sed DEVS haud errat, fortunæ lubrica vertit,
 Vt recti maneant, intereantq; mali.

Nil aliud quærit mens ægra per astra per orbem,
 Quam quod Tu præsens sis DEVS atq; iuues.

LXXIII.

Æternum diuina DEVM miracula monstrant,
 E terris fontes, montibus vnda fluit.
 Siccantur fluuïj, noctem de montibus vmbre
 Adducunt, rutilum lumina clara diem.
 Omnigenis æstas immensum fructibus orbem
 Replet, sed glacie cum niue tristis hyems.

LXXV.

Est inimica DEO iactantia vana superbi,
 Quod iacet exaltat, deijcit alta DEVS.
 Omnes coguntur calicem gustare doloris,
 Sed iubet vt feces impia turba bibat.
 Cornua iustorum quasi sint adamantina durant,
 Ast iniustorum cornua fracta iacent.

C

Omni-

LXXVI.

Omnibus esse DEVM faciunt miracula notum
 Maxima, qui fieri somnia, regna iubet.
 Currus, equusq; iacet, cum diros increpat hostes,
 Cum venit ut iudex, terra, polusq; tremat.
 Sicq; furant homines, pollet virtute recenti,
 Noscat ut inuictum quælibet ora DEVM.

LXXVII.

Lædere cum pergunt telis crudelibus hostes,
 Anxia mens hominum nocte, dieq; dolet.
 Perturbata DEVM vocat, ac spe freta quiescit,
 Quod manet æterni gratia firma patris.
 Cogitat historias & prisca temporis acta,
 Quæ tradunt alium qui iuuet esse DEVM.

LXXVIII.

Exequitur grassante DEI malus angelus ira
 Plagas, quæ Phariæ commeruere plagæ.
 Cum nihili faceret miracula cuncta tyrannus,
 Interit in medio currus equusq; mari.
 Sed ire iubet suos Erythra per æquora saluos,
 Ac in deserto seruat, alitq; DEVS.

LXXIX.

Oppressos gaudent affligere posse tyranni,
 Et quacunq; valent arte nocere nocent.
 Retribuetur eis afflictio septupla, plagas
 Maiores alijs quam peperere, ferent.
 Ut trifido DOMINI sit nota potentia mundo,
 Quod DEVS impunes non sinit esse malos.

LXXX.

Vinea per Vates Ecclesia sancta vocatur,
 Palmitibus toto vitis in orbe viret,
 Fiat ut ex Iuda genitis & gentibus vna,
 Illius & CHRISTVM vult DEVS esse caput.
 Qui plantauit eam, totum seruabit in æuum,
 Vertere Setigeros nec patietur apros.

Vnde

Vnde sit infelix & ineluctabile fatum,
 Si tua cognosces propria facta scies.
 Monstrat iter rectum DEVS, ac si deseris illud,
 Errantem dubia te sinit ire via.
 Peccas, puniris: Sed ferreus incipis esse,
 Qualis vita tibi, talia fata feres.

LXXXII.

Increpat iniustos iusto DEVS ore tyrannos,
 Dixerat esse DEOS, sed stygis atra petent.
 Quod non iure regant, sed iniquis viribus orbem,
 Quod sceleratorum munia suscipiant.
 Quod sint ignari legum, rationis egentes,
 Quod plenum tenebris ingrediantur iter.

LXXXIII.

Qui nos oppugnant propter mysteria sacra,
 Hostes æterni credimus esse DEI.
 Perdet eos paleas vt ventus iactat inanes,
 Montibus & syluis vt nocet ignis edax.
 Prodet se facies ignominiosa rubore,
 Dedecus illorum secula nulla tegent.

LXXXIIII.

Atria sancta DEI faciunt cultusq; beatum,
 Et DOMINI vires & pietatis iter.
 Doctor in horrida lacrumarum valle laborans,
 Vt fontem fodiat, præmia larga feret.
 Eligit abiectus magis esse, DEOq; placere,
 Quàm peruersorum picta theatra sequi.

LXXXV.

Desinit irasci DEVS, & peccata remittit,
 Mitigat æumnias, soluere vincla iubet.
 Hæc, quisquis pateris, meditare, DEV Mq; precare,
 Vt saluet, non est abbreviata manus.
 Dante DEO, pax læta viget, Respublica floret,
 Reddit humus fructus, & sua iura forum,

LXXXVI.

Excitat affectus ardens oratio nostros,
 Et benefacta DEI commemorare docet.
 Promptus ut ignoscat DEV S est, sed tardus ad iram,
 Et nostras avida percipit aure preces.
 Ut Pharias fecit miracula multa per oras:
 Sic & nobiscum signa beata facit.

LXXXVII.

Sancta Salem, vicina Sion, celebrata fuere
 Grata Panomphæo templa decora patri.
 Illa per immensum voluit diffundere mundum,
 Vnum Christicoli fiat ovile gregis.
 Illa Raab, Babylonq; colat, collecta sub vnum
 In CHRISTO coëat machina tota caput.

LXXXVIII.

Si fortuna furit, varijsq; doloribus instat,
 Et feriunt nostrum mille pericla caput:
 Iudicium DOMINI, iustam cognoscimus iram,
 Et velut inferni turba relicta sumus.
 Spiritus afflictos tristes facit esse disertos,
 Et iuuat has plagas enumerare DEO.

LXXXIX.

Nunquam verba DEI, quæ protulit, irrita fiunt,
 Et quæ promisit, non reuocare solet.
 Iesæo natus de stemmate prodiit heros,
 Promissus veri filius ille DEI.
 Sunt impleta sacri quæ prædixere prophetæ,
 Res est promissis credere tuta DEI.

XC.

Vivus in æternum DEV S est, sed tempore parvo
 Vivit homo, rari lustra bis octo vident.
 Nam peccata DEV S punit, fatiq; coërcet
 Et quæ clam fiunt, ut manifesta videt.
 Disce dies numerare tuos, resipisce, precare,
 Hic & in ætherea sede beatus eris,

Pestis

XCI.

Pestis nulla potest & nulla nocere pericla,
Qui fidunt DOMINO, quos tegit umbra DEI.
Sed iubet aligeras hos custodire cateruas,
In media præsens vult DEVS esse cruce.
Liberat orantes & protegit, auget eorum
Annos, & vera prosperitate beat.

XCII.

Vis arcana DEI facit, & diuina potestas,
Vt mirabiliter quæ valuere, ruant.
Quod iacet, erigitur, valido suppressus ab hoste
Vincit, vt optârat voluere fata videt.
Iustus in effæta floret quasi palma senecta,
Recta tuetur enim, punit iniqua DEVS.

XCIII.

Robore mirifico claret, formaq; corusca,
Qui mare, qui terras, qui regit astra, DEVS.
Vndarum sonitus diuina potentia vincit,
In toto nihil est fortius orbe DEO.
Omnia verba DEI quasi fortia mœnia durant,
Donec erit cælum, dogmata sacra manent.

XCIIII.

Non priuata licet vindicta, sed vltio forti,
Qui punire potest, est referenda DEO.
Si tibi vis fiat, DEVS hanc vt vindicet ora,
Et liciti prudens vttere iure fori.
Nam rectum, iustumq; manet, si machina mundi
Dispereat, leges & pius omnis amat.

XC V.

Verba DEI veram promittunt vera salutem,
Qui recipit vero corde beatus erit.
Illa sed auersa qui despicit aure peribit,
Interitus causas imputet ille sibi.
In Meriba, Massa; DEO qui credere nollent,
Promissa terra non potuere frui.

C iij

Omnis

XCVI.

Omnia lingua DEI miracula laudibus ornet,
 Ornata fiant vota, precesq; sacro.
 Qui terras in aquis formavit, in aere nubes
 In mirabilibus noscitur esse DEVS.
 Prospicit ut certis seruetur legibus orbis,
 Et iubet in iusto iura manere foro.

XCVII.

Quod DOMINVS regnat, totus lætabitur orbis,
 Hic est iudicij, iustitiæq; thronus.
 Commouet igne suos inimicos, fulgure terram,
 Montes, ut mollis cera, calore fluunt.
 Custoditq; suos ne supprimat impius hostis,
 Lucem dat iustis, lætitiámq; pijs.

XCVIII.

Concelebrent DOMINVM cytharæ, tuba, buccina,
 Eructent laudes terra polusq; DEI. (psalmi,
 Excelsi gentes oculis videre salutem,
 Nascitur in patulo filius orbe DEI.
 Prisca DEI natum venturum credidit ætas,
 Exhibitum verè secula nostra sciunt.

XCIX.

Non quales homines quid agant DEVS aspicit æquus,
 Præmia vel pœnas ut meruere parat.
 Mosen ac Aaron iuuat in pietate manentes,
 Tristia peccantes fata subire iubet.
 Audiuit iusti Samuelis vota, precesq;
 Sed nati pœnas impietatis habent.

C.

Non DEVS à nobis, ab eo nos ducimus ortum,
 Nos creat & veluti gramine pascit oves,
 Omnia propitius nobis peccata remittit,
 Æterni patris gratia sine caret.
 Mitigat & pœnas & iustam temperat iram,
 Liberat ex vinculis, ducit ad astra DEVS.

Iudi.

CI.

Iudicium, pietas, non ira, calumnia, fraudes,
 Aulam, psalmographo rege monente, decent.
 Sit princeps prudens, pius, auersetur iniquos,
 Mendaces, & qui corda superba gerunt.
 Ornatos habeat pietate, fideq; ministros,
 Sit præfixa bonis gloria, pœna malis.

CII.

Abbreuiat vitam lacrimas parit atq; dolores,
 Carceris iniusti vincula dura pati.
 Sed DEVS in terram de cœlo respicit alto,
 Liberat, exaudit, protegit, astat, alit.
 Cœlos mutabit, sed non mutabitur ipse,
 Ipse sed est hodie qui fuit ante DEVS.

CIII.

Vt benedicamus DOMINO, benefacta requirunt,
 Dat veniam, redimit, liberat, exhilarat.
 Amouet errores, vt distat vesper ab ortu,
 Et nos vt natos tractat, amatq; suos.
 Flosculus vt radijs effloret solis amœnus;
 Sic hominis fato vita trahente perit.

CIIII.

Aspice vel terras, vel aquas, vel sidera cœli,
 Testantur verum cuncta creata DEVM.
 Talis & artificis lucet prudentia, talis
 Qualem vox hominis nulla referre potest,
 In bonitate sua, quæ condidit, omnia seruat,
 Si suus aufertur spiritus illa ruunt.

CV.

Vnda cruore fluit, ranis sunt omnia plena,
 Sextipedes noxam pestis & vlcus habent.
 Depopulantur agros vermes, furit aucta cicada,
 Mixtum fulminibus fulgur adurit agros.
 Post tenebras densas primogenitura necatur,
 Ebrai & Pharias deseruere plagas.

Offen

CVI.

Offendunt peccata DEVM, pœnasq; merentur,
Ac impune DEVS non finit esse malum,
Nemo reus sceleris pœnas effugerit vnquam,
Seriùs aut citius debita pœna venit.
Sed floret pietas & habet sua præmia virtus,
Hac iustum Pineham prædicat esse DEVS.

CVII.

Vt fluctus nauem: Sic mira pericula vitam
Impellunt, & sunt omnia plena malis.
Solutus in aduersis DEVS ancora sacra procellis,
Solutus & ex omni liberat ille malo.
Et si quis merito iustas in carcere pœnas
Sustineat, rumpit vincula dura tamen.

CVIII.

Viribus humanis & mundi robore niti,
Principis auxilium quærere, vana salus.
Vera salus DOMINI, cuius vis nota per orbem,
Virtutemq; polus prædicat, ille iuuat.
Virtutes facimus DOMINI per brachia, nostros
Hostes inuicta conterit ille manu.

CIX.

Mosis, Dauidis, CHRISTI, vatumq; sacrorum
Supplicibus votis ora diserta docent.
Contra induratos hostes quod vindicis iram,
Vltricem liceat sollicitare DEI.
Vt maledicat eis, vt destruat, opprimat illos,
Et maneat DOMINVS nostra IEHOVA salus,

CX.

Sacra prophetarum referunt oracula CHRISTVM,
Quod sit Dauidis filius atq; DEI.
Cuius ab augusto procedant sceptrâ Sione,
Qui reparet populo regna beata suo.
Perpetuusq; patri pro nobis vota sacerdos
Ac holocausta suo tincta cruore ferat.

Non

CXI.
Non est in caelis nec maior in orbe voluptas,
Quam miranda DEI noscere facta patris.
Sidera, terra, fretum hæc monstrant, Pharijque tyranni
Fata: DEI leges, iustitiamque docent.
Promissam supera demittit ab arce salutem,
In toto cætum colligit orbe sacrum.

CXII.
Qui DOMINVM timet & legem considerat eius,
Quamuis dura premant fata, beatus erit.
Lucem post tenebras, phæbum post nubila cernet,
Vincet ouans animis, spe sua damna leuans.
Ac inimicorum pœnas & fata videbit,
Sed vanum fiet quod voluere mali.

CXIII.
Afflictos, inopes, humiles è puluere tollit,
Altus in excelsa qui sedet arce DEVS.
In Daniele vides, Mose, Dauide, Iosepho,
Vt vigeant solo regna regente DEO.
Qui beat effætos numerosa prole parentes,
Et donat sterili pignora multa toro.

CXIII.
Ante DEI faciem tellus commota, steterunt
Æquoreæ, veluti culmina montis, aquæ.
Erectusque DEI populus pertransiit illas,
Obruit hostiles vnda reuersa manus.
In dulces fluuios fontes mutantur amari,
Mollis & è duris rupibus vnda fluit.

CXV.
Vnicus Omnipotens DEVS est qui cuncta creauit,
A quo vera salus, non aliunde venit.
Qui timet hunc, soloque suam spem ponit in ipso,
Vincet, & optatam lætus habebit opem.
Ille cui benedicit erit benedictus in æuum,
Infelix semper cui maledicit erit.

cxvi.

Si DEVS afflictos nos liberat, eripit, audite,
 Reddamus grato pectore vota DEO.
 Nam quicumq; DEO credit, verumq; fatetur,
 Cogitur abiectus viuere, dura pati.
 Sed tamen ante DEI vultus sunt fata piorum
 In pretio, sanctis funera foenus erunt.

Cxvii.

Omnes vult saluos fieri DEVS, eligit omnes
 In CHRISTO, populis omnibus vna salus.
 Nam cælum, terramq; DEI clementia replet,
 Et finem bonitas nescit habere patris.
 Sermo DEI verus, promissa fidelia, leges
 Firmæ, perpetuo tempore verba manent.

Cxviii.

Adiuuat æternus DEVS; an timeamus ab hoste?
 Virtutem DOMINI dextera sancta facit.
 Ætherea cornu demittit ab arce salutis,
 Et lapis erigitur qui reprobatus erat.
 Hæc est sancta dies DOMINI, lætemur in ipsa,
 Vt nos optata prosperitate beet.

Cxix.

Obseruare DEI leges, præcepta, statuta,
 Qui studet ex toto corde beatus erit.
 Erudiunt mandata DEI, nec fallere possunt,
 Et verbum tutas nos docet ire vias.
 Dulcius haud illis mel, nec pretiosius aurum,
 Iustitiam donant, lætitiãq; pijs.

Cxx.

Lingua dolosa malum, quo non crudelius vllum,
 Plus quàm robusti iacta sagitta nocet.
 Iuniperos vt flamma vorat, grassatur vt ignis,
 Sic ex falsiloquo nascitur ore malum.
 Inter mendaces res est, habitare, molesta,
 Si pacem loqueris, bella cruenta mouent.

Axi

CXXI.

Auxilium venit à DOMINO, qui cuncta creavit,
Non oculis somnum nocte diq; capit.
Cynthia ne noctu noceat tibi, Cynthia æstu,
Grata suis alis illius umbra tegit.
Introitumq; tuum reddit benedictio faustum,
Exitus & felix, si benedicat, erit.

CXXII.

Aurea cunctarum pax iucundissima rerum,
Qui delectatur pace, beatus erit.
Pax facit imperium quoduis florere, domosq;
Prosperitas habitat pax vbi scepra gerit.
Vnanimes fratres concordia iungit & ornat,
In melius vertens omnia pacis amor.

CXXIII.

Vt seruus DOMINI, dominæq; pedissequa nutum
Observat, cupimus sic placuisse DEO.
Vt nos falsiloquo defendat ab ore malorum,
Qui nos sarcasms, scommatibusq; petunt.
In nos cum sæui iaciunt sua tela tyranni,
Tunc nos contemptos turba superba facit.

CXXIII.

Irruit vt torrens furor iraq; sæua tyranni,
Vt ferit horrifonum dira procella fretum.
Et tendit fallax vt rete volucris aueps,
Insidias hostis fraude, doloq; struit.
Rumpitur extensus laqueus ferus, occidit hostis,
Et redit à DOMINO vera tuente salus.

CXXV.

Perpetuo durant & cuncta pericula vincunt,
Quorum sunt vni dedita corda DEO.
Sed sua scepra mali non longo tempore supra
Sortem iustorum firma manere vident.
Vis diuina bonos & rectos corde iuuabit.
Sed meritas pœnas impia turba dabit.

D ij

Liba.

CXXVI.

Liberat innocuos ab iniquo carcere, mltit
Carceris autores ad stygis antra DEVS,
Flumina qui siccant, qui dulcia reddit amara,
Si lacrumæ semen, gaudia messis erunt,
Affligit Pharaon, tellus Cananæa quietem
Reddit & Assyrius, commoda carcer habet.

CXXVII.

Dante DEO cumulantur opes, ædesq; parantur,
Et non dante DEO, cura laborq; perit.
Omnis ab hoc manat benedictio fonte, salusq;
Hæc manus è cornu diuite fundit opes.
Fecundasq; facit numerosa prole parentes,
Et socij donat pignora chara thori.

CXXVIII.

Omnes efficiet benedictio larga beatos,
Qui seruare DEI iussa ferenda student.
Vitis vt effundit viridanti palmite fructus:
Sic multa sobole fertilis vxor erit,
Vt videant natos & qui nascentur ab illis,
Et dulci videant omnia pace regi.

CXXIX.

Semper obesse mali, telis pugnare eruentis,
Et cæcum pergunt exagitare sacrum.
Sed iustus DOMINVS funes abscindit eorum,
Impius vt summa gramen in arce perit.
Oremus DOMINVM rabidos vt conterat hostes,
Et pia non iubeant ora valere malos.

CXXX.

Nemo potest coram DOMINO se dicere iustum,
Ante DEI vultus nil nisi culpa sumus.
Ergo nihil melius quàm se peccasse fateri,
Ac humili iustum voce rogare DEVM.
Consumens ignis DEVS est, & maximus ira,
Ora, maior erit gratia, vincet amor.

Noa

Non scrutetur homo mysteria sacra, sed illis
 Credat, captivum sit rationis opus.
 At super astra volant elata mente superbi,
 Ac altum sapiunt, quærere magna student.
 Sed casu grauiore ruunt, Non alta requirit,
 Infima sed supera respicit arce DEVS.

CXXXII.

Vota DEO vouit Iesseo semine natus,
 Ædificaturum se pia templa DEO.
 Et DEVS hinc rursus nouit quod filius eius
 Perpetui teneat sceptrabeata throni.
 Seruat uterq; fidem, pulcerrima templa struuntur,
 Et iam Dauidis filius astra colit.

CXXXIII.

Grata DEO res est fratrum concordia constans,
 Et dulces fructus nectaris instar habet.
 Sicut Balsamei res est pretiosa liquoris,
 Ut ros Eous qui fata manè rigat.
 Hanc DOMINI multis ornat benedictio donis,
 Et spondet vitæ tempora longa DEVS.

CXXXIII.

Quos habeat templum ritus, vestesq; sacerdos,
 Ornatusq; sacros, Biblia sacra docent.
 Quod DEVS instituit, nemo contemnere debet,
 In templis fiant omnia ritè sacris.
 Psallere consuetis horis & surgere noctu,
 Addictos templis presbyterosq; decet.

CXXXV.

Laudetur DOMINVS quæcunq; per astra, per orbem,
 Vult fieri, dextra cunctipotente facit.
 Fulgura cum pluuia facit & sua fulmina mittit,
 Edidit in Pharijs signa tremenda plagis,
 Testis erit tellus fuis Cananæa tyrannis,
 Quære DEVM, si vult Ille iuuare, potest.

CXXXVI.

Cælos & terram mira bonitate creauit,
 Affixitq; polo lumina mira DEVS.
 Eduxit populos Erythræa per æquora tutos,
 Cum veluti rupes erigerentur aquæ.
 Omnes occidit Cananæa per arua tyrannos:
 Certam, qui DOMINO fidit, habebit opem.

CXXXVII.

In cruce si varios positi tolerare dolores
 Cogimur & nimium vincula dura pati:
 Pergamus semper diuinas dicere laudes,
 Et querula iustum voce rogare DEVM.
 Nam DEVS ultor erit nostros vt destruat hostes,
 Felix vltices cui dabit Ille manus.

CXXXVIII.

Nominis & verbi diuini sancta potestas,
 Erigit electo regna beata choro.
 Vt sua sit certus verè peccata remitti,
 Et pia cælesti vota placere patri.
 Qui nos exaudit, qui nostros opprimit hostes,
 Quo nos vexamur finiet omne malum.

CXXXIX.

Cum mirabiliter formauerit omnia membra
 Humani generis, cum sit vbiq; DEVS.
 Nunquid eum poterit res vlla latere, sedentis
 Vel via surgentis fit manifesta DEO.
 Ne credant homines se Numen fallere posse,
 Omne quod est vsquam scitq; videtq; DEVS.

CXL.

Corde suo fraudes hostis meditatur iniquus,
 Molitur toto bella cruenta die.
 Plena venenatis est impia lingua sagittis,
 Aspidis & diro virus ab ore fluit,
 Sed DEVS hunc iusta per fulgura perdit in ira,
 Et foueas Stygij coget adire canis,

Vt DEVS auxilium festinet ferre paratus,
 Afflictus querula voce rogare solet.
 Erigit ac miseros & eis solatia præstat,
 Si laqueus capiat, quem posuere, malos.
 Sed DEVS innocuos, vt vitent retia, seruat,
 In fouea, quam quis foderit, ipse perit.

Sæpè doloriferis addit fortuna dolores,
 Et quasi captiuæ retia tendit aui.
 Nec satis est miseros affligere carcere duro,
 Sed iuuat his etiam fraude nocere magis.
 Votis & gemitu DEVS vt te liberet, insta,
 Vt tecum laudet sancta caterua DEVM.

Iustitiam venerare DEI, veniamq; precare;
 Non proprijs meritis velle placere, iuuat.
 Sic iram Domini, sic nostros vincimus hostes,
 Et quod sollicita voce rogamus, adest.
 Nam bona cuncta DEI solo de munere pendent,
 Quem iuuat illius dextra, beatus erit.

Fortunante DEO Rex & Respublica floret,
 Qui genus humanum robur habere facit.
 Sed tandem vanum perit os & dextera mendax,
 Tactaq; fulminibus turba prophana ruit.
 Efficiunt nec opes nec proles multa beatum,
 Sed patris æterni iussa verenda sequi.

Posteritas referet miracula posteritati,
 Maximus in toto quæ facit orbe DEVS.
 Colligit oppressos, animalibus omnibus escam
 Porrigit, exaudit, saluificatq; pios.
 Iudicio iusto iustos conseruat, iniquos
 Perdit, vt has laudes prædicet omnis homo.

3105 07 CXLVI.
Vera salus verè DOMINVM cognoscere verum,
Qui mare, qui terras fecit & astra poli.
Nam verus DEVS est, & IVRIS amator & ÆQVI,
IVSTITIAM miseris, iudiciumq; facit,
Erigit elifos, viduas iuuat atq; pupillos,
Iniusti dextra vindice perdit iter.

CXLVII.

Et numerat stellas & dat sua nomina stellis,
Quod iacet extollit, deprimit alta DEVS.
Nubibus occultat cælum, rigat imbribus agros,
Coruorum pullos nutrit & omne pecus.
Et glaciem, gelidasq; niues & frigora mittit,
Et docuit populum sacra statuta suum

CXLVIII.

Sol & luna DEVM laudent, stellæq; micantes,
Cælorumq; duces, aligeriq; chori.
Et reges terræ, populi, iuuenesq; senesq;
Pennigeræ volucres, syluicolæq; feræ.
Cuncta creauit enim, conseruat, alitq; iuuatq;
Et sancto laudem nomine solus habet.

CXLIX.

Exaltat DEVS afflictos & honore coronat,
Lætitiæq; pijs gloria vera parit.
Tandem victores hostilia vincula rumpunt,
Hostibus ac reddunt quas meruere vices,
A solo DOMINO victoria vera paratur,
Impia qui perdit vindice castra manu.

CL.

In laudem DOMINI psalteria, tympana, chordæ,
In cytharis resonent organa mixta tubis.
Et moueant sancti resonantia cymbala cætus,
Et referant laudes omnia templa DEL.
Illius vt toti sit nota potentia mundo,
Et virtus quæ non possit habere parem.

F I N I S.

nc

17.
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

107

Ch. 28, 8.

ARGVM
PROPH
SANC

INCL
DIEI, E

ENOY STOMAT
simul desiderat
SAXONIC
sua bor
D

ILLV
TENT
PRINCIPI
NO II. DE
Sacri Romani
Landgrauio T
Magdeburger
Patriæ patri
studio

M. Davia
IX. C

RE
IT
DEI

Vc
3105

LITII
IS EK

SIDERIO
R ATVS
pro ingenti
velit
S

PO
EROL
CHRISTIA
XONIAE,
himarschallo,
Burggrauio
TI Nutritio,
literaturæ
o suo

Not. Cas
G. I.

